

Sverri á odda fyri 50. ferð: Nú er tíð at onnur taka við

Tað er ein stór æra, at verða biðin aftur øll hesi árin, men eisini stór ábyrgd. Nú er tíðin komin tá annar tekur við, sigur Sverri Trønd, sum í fimti ár hevur verið flaggberari í ólavsøkuskrúðgonguni

ad.

DAGNY JOENSEN
ÁLIVUR HARALDSEN

Tá Sverri Trønd 13 ára gamal fyrstu ferð tók lut í kappriðingini á ólavsøku, visti hann sjálvandi ikki, at hetta var byrjanin til at hann í hálva öld skuldi virka sum flaggberari í ólavsøkuskrúðgonguni.

- Tað hevur verið mær ein gleði og eitt stórt upplivsi, at slíkt álit hevur verið litið mær upp í hendi. Tað er ikki sum at siga tað at fara við rossi millum so nógv fólk.

- Onkuntíð havi eg fýst eftir mammum við barnavogni og smábørnum, tí tær ikki hugsa um, at tað kann verða vandamikið við rossum í so stórum mannamúgvum, sigur Sverri Trønd.

Reiðmaður alla sína tíð

Sverri Trønd er 73 ára gamal. Hann hevur alla sína tíð verið reiðmaður og fingist við ross, og verið limur í Føroya Riðingarfelag.

Tað var eisini Riðinga-

felagið, sum upprunaliga legði lunnar undir ólavsøkuskrúðgonguna, so sum siður er tá ólavsøkan verður sett.

A ólavsøku var kappriðing eitt tiltakið, og tá plagdu reiðmenn í felag at fara niðan á Sundsvegin, har kappriðingarvøllurin var frá 1921 til 1926.

Í 1928 var kappriðingin flutt út á Velbastaðvegin, og kappriðingarbreytin var frá Miðhorni og heim móti Krossinum. Kappingin var á hvørjum ári til 1932, tá steður kom í.

Í 1936 var kappriðingin tikin upp aftur. Tá skipaðu Kjartan Mohr, Magnus Tórsheim og Viggo Lützen fyri kappingini.

Í triátíurumum dratt virksemd í Riðingarfelagnum niðurfyri, men so fóru Aksel Hansen og Sverri Trønd at tosa um at endurstovna felagið. Teir tosaðu við Jens Paula av Reyni og Leiv Trønd, beiggja Sverra. Teir settu eina lýsing í blaðið, og 25. februar 1943 var Føroya Riðingarfelag endurstov-

**Riðingarfelagið upp-
runin til skruðgongun**
Um byrjanina til ólavsøkuskrúðgonguna, so sum hon myndar seg í dag, sigur Sverri Trønd:

Í 1936 hittust reiðfólkið ólavsøkudag, áðrenn kappriðingin byrjaði, og vit fingi Havnar Hornorkestur ella GHM at ganga og spæla framman fyri okkum.

- Vit fóru úr gamla Kommunuskúlagarðinum og út til P.A. Restorff. Har stóð ein lastbilur fyri hornblásarum, og teir vóru fluttir út á riðibreytina.

- Vit fóru á rossabaki eftir Landavegnum, og tá vit komu fram, spældi hornorkestrið fyri okkum, og til kappriðingin byrjaði, sigur Sverri Trønd.

- Tað var undir kríggum at hornorkestrið byrjaði at spæla á Tingúsvøllinum, og tá kundu teir ikki koma longur enn út til P.A. Restorff við okkum, sigur Sverri.

- Vit gjørdi tí eina avtalu við sekkjapípuorkestrið hjá



bretsku hermonnum, og við Frelsunarherin eitt árið eisini, tí hornblásarnir ikki høvdu stundir at spæla fyri okkum, sigur Sverri Trønd.

Í 1943 var fyrsta veruliga

skrúðgongan á ólavsøku, við reiðmonnum og ítróttarfólki. Skruðgongan byrjaði við Sjonleikarhúsið, og tá gekk maður frammanfyri rossini við flagginum.

Sverri Trønd er her í 1946 fyrstu ferða flaggberari og riður á odda í skrúðgonguni



- Áður høvdu vit ikki flaggið við, men kona Vilhelm Tórsheim og aðrar konur høvdu seymað fløgg, sum skulabørnini bóru.

Gingu um alla Havnina

- Tá gekk skrúðgongan úr Sjonleikarhúsinum í Trøndagøtu, Bøgøtu og oman í Vágsbotn. Hiðani var farið niðan Bryggjubakka út á Skúlareyn, oman í Gongina og út eftir Kongabrunni.

Síðan var farið niðan Skansabrekkuna, Glasheygg og oman í Tinghúsið.

- Hetta var drúgv leið at ganga, og minnst meg rætt, var hon bert tær ferðir, sigur Sverri Trønd.

Eftir hetta hevur tann fyr-

Í 1943 var fyrsta veruliga skrúðgongan við reiðmonnum og ítróttarfólki. Tá gekk maður frammanfyri við flagginum. A myndini verður farið um Skansabrekkuna niðan Schrødersgøtu